

Keupayaan Mengajar Guru-Guru Bahasa Melayu Sekolah Menengah

Abdull Shukor Shaari

Noran Fauziah Yaakub

Rosna Awang Hashim

Fakulti Sains Kognitif dan Pendidikan

Universiti Utara Malaysia

Abstrak: *Keupayaan mengajar merupakan salah satu peramal kepada prestasi kerja guru. Dua dimensi penting bagi keupayaan mengajar ialah pengetahuan asas dan pengetahuan pedagogi isi kandungan guru. Kajian ini bertujuan untuk (1) mengukur keupayaan mengajar di kalangan guru-guru bahasa Melayu sekolah menengah dan (2) membandingkan keupayaan mengajar guru-guru ini mengikut jantina, kelayakan akademik dan pengalaman mengajar. Kajian korelasi ini menggunakan sebanyak 370 guru mata pelajaran Bahasa Melayu dari 108 buah sekolah menengah di negeri Kedah. Dapatan kajian menunjukkan sebahagian besar responden mempunyai keupayaan mengajar yang tinggi tetapi terdapat perbezaan yang signifikan dari segi keupayaan mengajar mengikut jantina, umur, kelayakan akademik dan pengalaman mengajar.*

Abstract : *Teaching ability is one of the predictors for teacher performance. Two important dimensions for teaching ability are content knowledge and pedagogical content knowledge of teachers. The purposes of this study are (1) to examine teaching ability of Bahasa Melayu teachers in secondary school and (2) to compare teaching ability according to gender, academic qualifications and teaching experience. This correlational study used a total of 370 Bahasa Melayu teachers from 108 secondary schools in Kedah. Results indicated that most of the respondents have high teaching ability but there are significant differences in teaching ability according to gender, age, academic qualifications and teaching experience.*

Pengenalan

Guru menggunakan berbagai-bagai jenis pengetahuan apabila mereka mengajar. Menurut Wilson, Shulman dan Richert (1987), jenis pengetahuan ini termasuklah pengetahuan terhadap mata pelajaran yang diajar, pengetahuan kurikulum, pengetahuan tentang pelajar, pengetahuan tentang matlamat pendidikan, pengetahuan tentang isi kandungan lain, pengetahuan tentang pedagogi umum dan pengetahuan tentang pedagogi isi kandungan mata pelajaran.

Pengetahuan tentang isi kandungan mata pelajaran ialah kefahaman guru terhadap konsep dan fakta dalam domain yang lebih khusus. Pengetahuan pedagogi umum pula merujuk kepada strategi dan prinsip pengurusan dan pengajaran dan organisasi yang digunakan untuk memindahkan maklumat dan pengetahuan isi kandungan mata pelajaran. Pengetahuan kurikulum ialah pemahaman keseluruhan terhadap program dan kebolehan menyediakan dan menggunakan alat bantu mengajar. Pengetahuan tentang pelajar ialah pengetahuan terhadap ciri-ciri pelajar termasuk aspek motivasi dan pembangunan minda mereka dan pemahaman bagaimanakah mereka belajar. Pengetahuan tentang matlamat pendidikan ialah kefahaman guru terhadap tujuan dan matlamat pendidikan, nilai-nilainya serta falsafah pendidikan negara.

Salah satu aspek yang perlu diambil perhatian berat dalam latihan guru ialah pengetahuan isi kandungan. Shulman (1986) mengatakan bahawa kurangnya fokus guru terhadap isi kandungan mata pelajaran merupakan satu masalah kehilangan paradigma dalam pendidikan. Goens dan Clover (1991), mengatakan bahawa guru-guru merupakan pekerja bermaklumat yang memproses, mencipta dan memindahkan maklumat ramai pakar membahaskan kenyataan bahawa tugas guru dalam kelas ialah lebih daripada sekadar memindahkan maklumat seperti yang difahami oleh ramai orang (Good, 1990).

Sejauh manakah pengetahuan isi kandungan mata pelajaran pengkhususan mempengaruhi prestasi pengajaran? Peter (1997) mengatakan bahawa pengetahuan isi kandungan mata pelajaran diperlukan dalam persediaan guru. Ini kerana seseorang guru yang mempunyai banyak pengetahuan isi kandungan mata pelajaran menunjukkan perbezaan dalam pengajaran. Ini disokong oleh Ball dan McDiarmid (1990) yang mengatakan bahawa pengetahuan isi kandungan mata pelajaran menyumbang kepada prestasi pengajaran yang lebih baik. Druva dan Anderson (1983) juga menyokong dapatan kajian ini. Mereka telah menganalisis mata pelajaran pendidikan dan kursus-kursus sains dan mendapati bahawa terdapat hubungan antara pengetahuan isi kandungan dengan prestasi pengajaran.

Begitu juga dengan Everton, Hawley dan Zlotnik (1985) yang menyokong dapatan kajian ini. Mereka mengatakan bahawa terdapat bukti-bukti empirikal, iaitu dengan penambahan pengetahuan isi kandungan mata pelajaran akan dapat meningkatkan prestasi pengajaran guru.

Untuk menjadikan pengajaran seseorang guru yang lebih berkesan terutama dalam kurikulum baru, guru perlu bersedia berhadapan dengan tekanan untuk menguasai pengetahuan isi kandungan mata pelajaran pengkhususan mereka (Louden, 1991). Tambahan pula, guru sekolah pada hari ini memerlukan seseorang yang mempunyai maklumat yang banyak kerana mengikut Fullan dan Stiegelbauer (1991), guru-guru perlu bertindak balas kepada banyak perubahan yang berlaku dalam dunia moden terutama terhadap matlamat pendidikan yang semakin besar dan jangkauan orang ramai terhadap peranan sekolah semakin tinggi.

Shulman (1986) mengkategorikan pengetahuan guru kepada tiga kategori berikut, iaitu (1) pengetahuan isi kandungan, (2) pengetahuan pedagogi isi kandungan dan (3) pengetahuan kurikulum. Beliau mendefinisikan kategori pengetahuan ini sebagai:

[1] Pengetahuan isi kandungan ... merujuk kepada jumlah dan organisasi pengetahuan *per se* yang dipunyai oleh seseorang guru.

[2] Pengetahuan pedagogi pula ... lebih jauh melebihi pengetahuan mata pelajaran *per se* kepada dimensi teknik mengajar mata pelajaran. [3]... pengetahuan kurikulum [ialah pengetahuan tentang] ... program yang dibentuk untuk mengajar subjek pengkhususan mengikut tahap tertentu dan kepelbagaian alat bantu pengajaran ... (h. 9-10).

Pengetahuan isi kandungan mata pelajaran sangat penting jika dilihat dari sudut pandangan ahli-ahli konstruktivis dan deduktif (Winitzky, Stoddart, & O'keefe, 1992). Menurut pandangan ahli konstruktivis, yang menyokong pendekatan John Dewey, pelajar perlu menjadi seorang yang aktif dalam proses pembelajaran supaya dapat membentuk makna melalui pengalaman sosial dan peribadi mereka. Pelajar-pelajar sepatutnya mempunyai sedikit maklumat dan kepercayaan yang relevan dengan kandungan dan kemahiran yang perlu dipelajari di sekolah sebaliknya, ahli deduktif pula percaya bahawa pelajar datang ke kelas sebagai sebuah tong kosong yang perlu dipenuhi dengan maklumat.

Ketika membincangkan tentang pengetahuan isi kandungan ini, kita harus ingat bahawa para guru telah belajar tentang pengetahuan isi kandungan mata pelajaran sejak lama dahulu, iaitu selama 11 tahun ketika di sekolah rendah dan di sekolah menengah sebelum mendapat pendidikan formal di maktab atau universiti. Berdasarkan kenyataan ini, boleh dikatakan bahawa pemahaman guru terhadap isi kandungan pelajaran dibentuk berdasarkan kepada tempoh awal ini (Ball & McDiarmid, 1990).

Seterusnya, Ball dan McDiarmid (1990) mengatakan bahawa pengetahuan isi kandungan mata pelajaran sangat kritikal kerana maklumat yang kurang tepat yang disampaikan oleh guru kepada pelajar. Mereka percaya bahawa, guru-guru yang tidak mempunyai pengetahuan yang mendalam terhadap isi kandungan mata pelajaran tidak dapat mencabar pengetahuan dan kebolehan pelajar terutama apabila terpaksa berhadapan dengan pemikiran kritikal pelajar dan mungkin gagal untuk membetulkan salah konsep pelajar.

Good (1990) mengatakan bahawa ramai guru pada hari ini tidak mempunyai maklumat yang mendalam terhadap isi kandungan mata pelajaran pengkhususan mereka. Masalah ini telah menjadi satu krisis apatah lagi apabila melibatkan kerja kursus yang lebih mendalam. Hujah Good yang berdasarkan data-data tahun 1980-an, telah memberikan alasan mengapakah pengetahuan isi kandungan mata pelajaran guru menjadi masalah kritikal kepada ramai guru. Alasan lain ialah guru-guru permulaan telah diberikan tugas untuk mengajar di kelas-kelas sukar. Dalam keadaan ini, sebagai guru yang kurang berpengalaman, mereka dipaksa untuk menggunakan kemahiran sendiri berbanding untuk membuat eksperimen, menilai dan membina pengajaran secara lebih profesional.

Untuk menjadikan pengajaran mereka berkesan, guru-guru bukan sahaja perlu mempunyai isi pengetahuan yang mencukupi tetapi mereka juga perlu mengetahui cara-cara untuk menterjemahkan pengetahuan itu kepada satu bentuk imej supaya pelajar boleh memahaminya dengan mudah dan menggunakannya dalam kehidupan sehari-harian. Dalam hal ini, Good (1990) mengatakan bahawa dalam usaha untuk menyampaikan maklumat kepada pelajar, guru-guru sepatutnya mendedahkan pelajar kepada maklumat baru yang spesifik di samping membolehkan mereka faham dengan mudah dan jelas.

Kesimpulannya, walaupun kajian mendapati bahawa pengetahuan isi kandungan mata pelajaran penting ke arah meningkatkan prestasi pengajaran tetapi ia tidak mencukupi sekiranya hanya pengetahuan isi kandungan mata pelajaran sahaja yang diambil kira. Ada pengetahuan dan kemahiran lain diperlukan bersama-sama.

Pengetahuan Pedagogi Kandungan

Seperti yang dijelaskan oleh Shulman (1986), pengetahuan pedagogikal kandungan adalah jenis pengetahuan tersendiri yang diperlukan guru untuk mengubah pengetahuan isi kandungan supaya ia menjadi menarik dan boleh difahami. Oleh kerana ia melibatkan penggabungan antara pengetahuan tentang kandungan dengan pengetahuan jenis-jenis lain seperti pengetahuan tentang pelajar, pengetahuan tentang sekolah dan matlamat pendidikan, pelbagai istilah telah digunakan untuk menggambarkan sifat dan fungsi pengetahuan ini. Antara istilah tersebut ialah “menterjemahkan” atau “menggabungkan” (Shulman, 1986). Guru pula berperanan sebagai orang yang sangat penting dalam mentransformasikan pengetahuan ilmu daripada disiplin akademik kepada pelajaran yang berkesan, iaitu yang sesuai, relevan, dan menarik bagi pelajar.

Pengetahuan pedagogi kandungan melambangkan penyepaduan antara isi kandungan dan pedagogi. Seperti yang dihuraikan oleh Shulman (1986), ia merujuk kepada analogi, ilustrasi, contoh-contoh, penerangan dan demonstrasi yang digunakan oleh seseorang guru ketika mengajar. Dengan perkataan lain, ia merujuk kepada cara penyampaian isi kandungan yang membolehkan pelajar memahaminya. Termasuk dalam pengetahuan pedagogikal kandungan ialah pemahaman tentang apakah yang menjadikan pembelajaran tajuk-tajuk tertentu senang atau sukar, konsepsi, prakonsepsi dan salah konsep yang dimiliki pelajar.

Oleh itu, pengetahuan isi kandungan di kalangan guru berbeza dengan apa yang dimiliki oleh seseorang yang membuat pengkhususan dalam isi kandungan itu yang tidak menjadi guru. Inilah yang dimaksudkan oleh Shulman (1986a), perbezaan antara pengetahuan isi kandungan “*per se*” dengan pengetahuan isi kandungan untuk pengajaran. Penekanan terhadap perbezaan antara pengetahuan isi kandungan yang dimiliki oleh guru dan bukan guru ini menyebabkan pengetahuan pedagogikal kandungan dianggap sebagai pengetahuan istimewa atau khas yang dimiliki oleh guru-guru, yakni sejenis pengetahuan profesional atau satu ‘keupayaan’ (Doyle, 1992) yang tidak wujud di kalangan bukan guru.

Berdasarkan jenis pengetahuan yang dikemukakan oleh Wilson, Shulman dan Richert (1987) ini, Mohd Majid Konting dan Zakaria Kasa (2002) telah mengkaji tahap keupayaan pengajaran guru pelatih di sebuah universiti. Kajian beliau menggunakan sebanyak 183 guru pelatih. Keupayaan pengajaran guru pelatih dinilai berdasarkan persediaan pengajaran, penyampaian pengajaran, bahasa dan suara, penerapan pengetahuan dan nilai, penggunaan peralatan, penilaian pengajaran dan sahsiah pengajaran. Dapatan kajian mereka menunjukkan bahawa majoriti

guru mempunyai kemantapan pengajaran yang tinggi, iaitu daripada segi suara, pencapaian objektif dan penglibatan pelajar, pengawalan kelas dan kesesuaian alat bantu mengajar. Mereka mencadangkan bahawa pengetahuan asas perguruan khususnya pengetahuan pedagogi kandungan sangat penting dan perlu dikuasai oleh setiap bakal guru. Institusi pendidikan perguruan pula perlu memastikan setiap bakal guru mempunyai pengetahuan dan kemahiran khususnya dalam pedagogi kandungan.

Dari segi pemboleh ubah demografi, Berliner (1992) telah menyatakan kepentingan peranan masa dan pengalaman dalam perkembangan kepakaran. Walaupun bukan semua guru berpengalaman adalah pakar, besar kemungkinan tidak terdapat ramai pakar pengajaran yang mencapai status pakar tanpa pengalaman meluas di bilik darjah. Pengalaman pengajaran telah memberikan guru pengetahuan pedagogikal yang mempengaruhi organisasi dan pengurusan bilik darjah mereka, malah mempengaruhi tahap pemikiran di bilik darjah mereka. Kedua-duanya didapati mengendalikan kelas mereka dengan baik, dan ini membolehkan mereka memberi tumpuan terhadap isi kandungan pelajaran mereka.

Needels (1991) pula mendapati bahawa guru yang lebih berpengalaman menunjukkan gaya pengurusan kelas lebih baik dan membincangkan berbagai-bagai topik apabila diminta memberikan komen bertulis melalui pengajaran video berbanding guru baru. Peterson dan Comeaux (1987) juga mendapati bahawa guru berpengalaman menunjukkan gaya pengajaran yang lebih baik. Ini menunjukkan bahawa mereka menjadi penganalisis yang berkesan dan penyelesaian masalah sebagai guru. Apabila Strahan (1989) membandingkan persepsi pengajaran antara guru berpengalaman dengan yang tidak, beliau mendapati bahawa guru yang berpengalaman menggunakan struktur pengajaran yang lebih kompleks dari yang kurang berpengalaman.

Dari segi kelayakan akademik guru, Grossman (1990) dalam kajian beliau mendapati bahawa pelajar-pelajar memberi kadar penilaian yang lebih tinggi kepada guru-guru berijazah berbanding guru-guru yang tidak berijazah ke atas prestasi pengajaran mereka dalam kelas. Ehrenberg dan Smith (1987) juga menyokong dapatan kajian bahawa kelayakan akademik mempunyai hubungan dengan prestasi kerja. Walau bagaimanapun hubungan yang didapati beliau berada pada tahap rendah. Beliau menambah bahawa tahap pendidikan yang lebih tinggi biasanya akan mendapat pendapatan yang lebih tinggi.

Begitu juga dengan Aini Hassan (1996) yang mendapati pengetahuan pedagogikal kandungan guru didapati tidak berkaitan dengan

latar belakang kelayakan akademik guru. Tiga orang guru yang membuat pengkhususan dalam mata pelajaran Sejarah pada peringkat ijazah dan kaedah pengajaran Sejarah dalam program pendidikan guru mereka didapati tidak menggunakan *instructional representations* yang lebih baik daripada dua orang guru yang tidak terlatih. Lebih serius lagi, ialah guru yang paling berpengalaman di antara mereka yang memang terlatih dalam Sejarah dan menjadi guru kanan mata pelajaran Sejarah di sekolahnya, telah menggunakan *representations* yang bertentangan dengan semangat sejarah dan pensejarahan. Beliau juga selalu membuat pernyataan “saya tidak tahu sama ada ini benar atau tidak” sebelum sesi berceritanya, malah cerita-ceritanya lebih merupai gosip, bukan cerita sejarah.

Di sebalik pertambahan minat terhadap keupayaan mengajar guru, adalah memeranjatkan kerana tidak banyak kajian empirikal dijalankan terhadap keupayaan guru sama ada dari segi keupayaan mengajar atau keupayaan mental mereka. Apa yang perlu diterokai ialah kajian terhadap keupayaan mengajar guru terutama guru-guru di sekolah menengah apatah lagi kerana banyak kajian mengaitkan pemboleh ubah ini dengan prestasi kerja guru.

Justeru, dalam usaha untuk meninjau keupayaan mengajar guru ini, menjadi minat pengkaji untuk menjalankan kajian bagi meninjau keupayaan mengajar guru-guru bahasa Melayu sekolah menengah dari segi pengetahuan isi kandungan dan pengetahuan pedagogi isi kandungan bahasa Melayu. Kajian ini bertujuan untuk (1) mengukur pengetahuan isi kandungan dan pengetahuan pedagogi isi kandungan bahasa Melayu di kalangan guru-guru bahasa Melayu sekolah menengah dan (2) menerangkan pengetahuan isi kandungan dan pengetahuan pedagogi isi kandungan bahasa Melayu guru-guru bahasa Melayu ini mengikut jantina, umur, kelayakan akademik dan pengalaman mengajar.

METODOLOGI

Subjek Kajian

Kajian korelasi ini menggunakan sebanyak 370 guru mata pelajaran Bahasa Melayu dari 108 buah sekolah-sekolah menengah di negeri Kedah. Daripada 370 responden ini, 127 merupakan responden lelaki manakala 243 ialah responden perempuan. Sebanyak 66.5% daripada mereka mempunyai kelayakan ijazah sarjana muda manakala responden berkelulusan diploma ialah paling sedikit iaitu sebanyak 3.8%. Lebih 50 daripada responden mempunyai pengalaman mengajar mata pelajaran bahasa Melayu antara 1

hingga 10 tahun. Responden dipilih menggunakan teknik persampelan rawak berstrata daripada senarai nama yang diperolehi daripada Jabatan Pendidikan Kedah (2001). Daripada 560 soal selidik yang dihantar, 383 dikembalikan tetapi 12 buah tidak mempunyai maklumat yang lengkap. Terdapat 115 buah sekolah menengah di Kedah dan 1389 guru mata pelajaran Bahasa Melayu (Jabatan Pendidikan Kedah, 2001).

Instrumen

Keupayaan mengajar dikaji menggunakan soal selidik melalui 18 item skala Likert yang mengandungi dua dimensi. Dimensi itu ialah pengetahuan asas bahasa Melayu dan pengetahuan pedagogi isi kandungan bahasa Melayu. Soal selidik ini diadaptasi daripada Amir Salleh Mohd Salleh (1993).

Dimensi Pengetahuan Isi Kandungan Bahasa Melayu. Dimensi ini mengandungi sebanyak sembilan item. Julat skor bagi pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu ialah antara 9 – 45. Dengan jumlah pernyataan item sebanyak 9, jumlah skor yang menunjukkan tinggi keupayaan mengajar guru secara teoritikalnya berjumlah antara 28 - 45, manakala jumlah skor yang menunjukkan keupayaan mengajar yang rendah berjumlah antara 9 - 27.

Dimensi Pengetahuan Pedagogi Isi Kandungan Bahasa Melayu. Dimensi ini mengandungi 9 item. Julat skor bagi pengurusan kelas ialah antara 9 - 45. Skor untuk dimensi ini dibahagikan kepada tiga kategori iaitu dengan jumlah pernyataan item sebanyak 9, jumlah skor yang menunjukkan tinggi keupayaan mengajar guru secara teoritikalnya berjumlah antara 28 - 45, manakala jumlah skor yang menunjukkan keupayaan mengajar yang rendah berjumlah antara 9 - 27.

Kesahan dan Kebolehpercayaan

Bagi mengukur kebolehpercayaan dan kesahan alat kajian, pengkaji merujuk kepada satu prosedur yang disarankan oleh American Psychological Association (1985). Dari segi kesahan muka, soal selidik ini diserahkan kepada seorang profesor pendidikan dan seorang pensyarah bahasa Melayu di Universiti Utara Malaysia. Mereka telah memberikan maklum balas yang baik untuk membaiki soal selidik ini. Untuk mengukur kesahan kriteria, korelasi dengan pemboleh ubah lain dijalankan. Apabila dibuat korelasi dengan pemboleh ubah motivasi kerja, didapati nilai $r = .30$. Walaupun korelasi agak rendah, tetapi skala yang didapati mempunyai korelasi yang terlalu tinggi, mungkin mengukur konstruk yang sama.

Untuk mengukur kesahan konstruk, analisis faktor digunakan termasuk ujian KMO dan “factor loading”. Dapatan daripada penggunaan analisis faktor terhadap pemboleh ubah ini, ujian *Bartlett’s Test of Sphericity* mendapati tahap signifikan ialah .00 dan nilai *khi kuasa dua* ialah 5265.37 manakala nilai KMO (*Kaiser-Meyer-Olkin*) ialah .91. Boleh dikatakan bahawa ciri-ciri KMO sebagai ‘*marvelous*’ (Kaiser, 1974). Ini menunjukkan bahawa penggunaan analisis faktor adalah sesuai dan ukuran kecukupan sampel adalah munasabah. Di samping itu, nilai keseragaman (*communalities*) bagi setiap item pencapaian pengajaran melebihi 0.5. Nilai keseragaman tertinggi jatuh kepada item 72 (penguasaan sintaksis bahasa Melayu) yang mendapat sebanyak .85 dan item 71 (penguasaan bidang morfologi bahasa Melayu) yang mendapat sebanyak .83. Item 86 (kemahiran memeriksa kertas jawapan bahasa Melayu pelajar) mendapat nilai keseragaman yang terendah iaitu .53.

Seterusnya kaedah *principal component* dijalankan dan didapati terdapat dua komponen yang mempunyai nilai *eigenvalue* melebihi 1. Kedua-dua komponen ini diambil kerana menyumbang sebanyak 66.5% daripada jumlah keseluruhan varian. Setelah itu, dijalankan putaran *varimax* bagi melihat korelasi item-item serta komponennya dengan lebih jelas dengan menggunakan nilai beban faktor 0.4 kepada kedua-dua komponen. Dengan berasaskan komponen yang terkumpul dalam komponen masing-masing, maka komponen tersebut diberikan nama berikut: pengetahuan isi kandungan bahasa Melayu (komponen 1) dan pengetahuan pedagogi isi kandungan bahasa Melayu (komponen 2).

Dari segi kebolehpercayaan pula, penyelidik menggunakan alpha Cronbach. Didapati nilai kebolehpercayaan bagi dimensi pengetahuan asas bahasa Melayu ialah 0.93 manakala nilai kebolehpercayaan bagi dimensi pengetahuan isi kandungan bahasa Melayu ialah 0.92. Ini menunjukkan soal selidik ini mempunyai kebolehpercayaan yang tinggi.

DAPATAN

Latar Belakang Responden

Jadual silang antara latar belakang akademik dengan jantina mendapati guru perempuan melebihi guru lelaki dalam kelima-lima kelayakan akademik (Jadual 1). Jumlah responden perempuan paling ramai mempunyai kelayakan ijazah sarjana muda iaitu seramai 163 manakala responden lelaki pula sebanyak 83. Responden yang paling sedikit dalam kedua-dua kumpulan kelayakan ialah kelayakan diploma, iaitu responden perempuan hanya lapan orang manakala lelaki enam orang.

Jadual 1

Bilangan dan Peratus Guru mengikut Kelayakan Akademik dan Jantina

	Kelayakan Akademik					Jumlah
	SPM	STPM	Diploma	Sarjana Muda	Sarjana	
Lelaki	15	16	6	83	7	127
Perempuan	34	34	8	163	3	242
Jumlah	49	50	14	246	10	369

Pengalaman Mengajar

Jadual 2 menunjukkan jadual silang antara pengalaman mengajar dengan kelayakan akademik. Jadual ini menunjukkan responden tidak homogeneous. Responden yang mempunyai pengalaman mengajar antara satu hingga 10 tahun ialah kumpulan responden paling ramai iaitu 192 orang diikuti kumpulan berpengalaman 11 hingga 20 tahun seramai 121 orang.

Jadual 2

Jadual Silang Umur dengan Pengalaman Mengajar

	Pengalaman Mengajar			Jumlah
	1 hingga 10	11 hingga 20	21 hingga 30	
SPM	11	18	20	49
STPM	21	19	10	50
Diploma	5	8	1	14
Sarjana Muda	153	69	18	240
Sarjana	2	7	1	10
Jumlah	192	121	50	36

Keupayaan Mengajar

Bagi pengetahuan asas bahasa Melayu, julat skor ialah antara 13 hingga 23 (Jadual 3). Dengan menggunakan skor min sebagai kriteria untuk mengklasifikasikan responden kepada kumpulan yang mempunyai pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu tinggi atau rendah, dapatan kajian menunjukkan bahawa 7.3% responden mempunyai pengetahuan isi kandungan yang tinggi, 79.6% sederhana dan 13.1% rendah pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu.

Bagi pengetahuan pedagogi isi kandungan Bahasa Melayu pula, julat skor ialah antara 35 hingga 55. Dengan menggunakan skor min sebagai kriteria untuk mengklasifikasikan responden kepada kumpulan yang mempunyai pengetahuan pedagogi isi kandungan Bahasa Melayu tinggi atau rendah, dapatan kajian menunjukkan bahawa 91.4% responden

mempunyai pengetahuan pedagogi isi kandungan yang tinggi dan hanya 8.6% sederhana pengetahuan pedagogi isi kandungan mereka.

Jadual 3

Statistik Deskriptif Keupayaan Mengajar

Pemboleh ubah	N	Min	Sisihan Piawai	Minimum	Maksimum
Pengetahuan Isi Kandungan BM	366	26.79	4.36	13	23
Pegetahuan Pedagogi Isi Kandungan	362	42.96	6.30	35	55

Perbandingan Pengetahuan Isi Kandungan Bahasa Melayu mengikut Jantina

Dapatan melalui ujian T terhadap pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu mengikut jantina menunjukkan min skor pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu guru lelaki ($\underline{M} = 35.77$, $\underline{SP} = 4.89$) adalah lebih tinggi berbanding min skor pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu responden perempuan ($\underline{M} = 34.55$, $\underline{SP} = 5.42$) dengan perbezaan min sebanyak 1.22. Perbezaan min ini didapati signifikan pada paras $P < 0.05$ (Jadual 4). Ini menunjukkan bahawa terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu mengikut jantina guru.

Jadual 4

Ujian T Jantina dengan Pengetahuan Isi Kandungan Bahasa Melayu

Jantina	N	Min	Sisihan Piawai	t
Lelaki	127	35.77	4.89	2.12
Perempuan	243	34.55	5.42	

Nilai T = 2.12   P = 0.05
 Perbezaan min = 1.22   2-tail sig = 0.03

Apabila dibuat perbandingan pengetahuan pedagogi isi kandungan Bahasa Melayu pula, dapatan melalui ujian T mengikut jantina menunjukkan min skor pengetahuan guru lelaki ($\underline{M} = 35.64$, $\underline{SP} = 4.88$) adalah lebih tinggi berbanding min skor pengetahuan responden perempuan ($\underline{M} = 34.25$, $\underline{SP} =$

5.38) dengan perbezaan min sebanyak 1.39. Perbezaan min ini didapati signifikan pada paras $P < 0.05$ (Jadual 5). Ini menunjukkan bahawa terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan pedagogi Bahasa Melayu mengikut jantina guru.

Jadual 5

Ujian T Jantina dengan Pengetahuan Pedagogi Isi Kandungan

Jantina	N	Min	Sisihan Piawai	T
Lelaki	127	35.64	4.88	2.43
Perempuan	243	34.25	5.38	

Nilai T = 2.43   P = 0.05
 Perbezaan min = 1.39   2-tail sig = 0.01

Perbandingan Pengetahuan Isi Kandungan Bahasa Melayu mengikut Umur

Keputusan ANOVA pada Jadual 6 menunjukkan nilai $F(3, 351) = 5.57$, $p < 0.05$. Keputusan ini menunjukkan bahawa terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu responden mengikut umur. Seterusnya Ujian Pos Hoc Bonferroni dijalankan bagi melihat perbezaan antara kumpulan dengan lebih jelas.

Jadual 6

Umur dengan Pengetahuan Isi Kandungan Bahasa Melayu

Sumber Variasi	Jumlah Ganda Dua	df	Ganda Dua Min	F	Sig.
Antara Kumpulan	305.18	3	101.72	3.63	0.01*
Dalam Kumpulan	9833.05	351	28.01		
Jumlah	10138.24	354			

* $P < 0.05$

Berdasarkan dapatan keputusan analisis Pos Hoc Bonferroni, didapati terdapat perbezaan signifikan dari segi pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu antara kumpulan umur responden. Terdapat perbezaan yang signifikan antara kumpulan responden berumur antara 21 hingga 30 tahun dengan responden 41 hingga 50 tahun. Perbezaan min sebanyak -2.87 menunjukkan bahawa min kumpulan responden berumur 41 tahun hingga 50 tahun lebih tinggi berbanding responden berumur 21 hingga 30 tahun. Begitu juga dengan perbezaan yang signifikan antara responden berumur

hingga 31 tahun hingga 40 tahun dengan responden berumur 41 hingga 50 tahun yang juga menunjukkan min skor pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu responden berumur 41 hingga 50 tahun lebih tinggi sebanyak 1.82 berbanding min responden berumur 31 hingga 40 tahun. Kesimpulannya, terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu mengikut umur.

Perbandingan Pengetahuan Pedagogi Bahasa Melayu mengikut Umur

Keputusan ANOVA pada Jadual 7 menunjukkan nilai $F(3, 351) = 7.54$, $p < 0.05$. Keputusan ini menunjukkan bahawa terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan pedagogi bahasa Melayu responden mengikut umur. Seterusnya Ujian Pos Hoc Bonferroni dijalankan bagi melihat perbezaan antara kumpulan dengan lebih jelas.

Jadual 7

Umur dengan Pengetahuan Pedagogi Bahasa Melayu

Sumber Variasi	Jumlah Ganda Dua	df	Ganda Dua Min	F	Sig.
Antara Kumpulan	601.49	3	200.49	7.54	0.01*
Dalam Kumpulan	9324.90	351	26.56		
Jumlah	9926.39	354			

* $P < 0.05$

Berdasarkan dapatan keputusan analisis menggunakan ujian Bonferroni, didapati terdapat perbezaan signifikan dari segi perbezaan pengetahuan pedagogi bahasa Melayu antara kumpulan-kumpulan responden mengikut umur. Terdapat perbezaan yang signifikan antara kumpulan responden berumur antara 21 hingga 30 tahun dengan responden 31 hingga 40 tahun. Perbezaan min didapati sebanyak -2.32 menunjukkan bahawa min kumpulan responden berumur 31 tahun hingga 40 tahun lebih tinggi berbanding responden berumur 21 hingga 30 tahun. Terdapat juga perbezaan yang signifikan antara responden berumur hingga 21 tahun hingga 30 tahun dengan responden berumur 41 hingga 50 tahun yang juga menunjukkan min skor pengetahuan pedagogi bahasa Melayu responden berumur 41 hingga 50 tahun lebih tinggi sebanyak 4.35. Kumpulan responden berusia 41 hingga 50 tahun juga lebih tinggi min pengetahuan pedagogi bahasa Melayu apabila dibandingkan dengan responden berusia 21 hingga 30 tahun. Perbezaan min ini juga didapati signifikan. Ini menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan pedagogi bahasa Melayu mengikut umur.

Perbandingan Pengetahuan Isi Kandungan Bahasa Melayu mengikut Kelayakan Akademik

Keputusan ANOVA pada Jadual 8 menunjukkan nilai $F(4, 365) = 1.95$, $p > 0.05$. Keputusan ini tidak signifikan pada paras $p < 0.05$. Keputusan ini menunjukkan bahawa tidak terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan isi kandungan bahasa Melayu responden mengikut kelayakan akademik.

Jadual 8

Kelayakan Akademik dengan Pengetahuan Asas Bahasa Melayu

	Jumlah Ganda Dua	df	Ganda Dua Min	F	Sig.
Antara Kumpulan	214.88	4	53.72	1.95	0.10
Dalam Kumpulan	10032.40	365	57.48		
Jumlah	10247.28	369			

Perbandingan Pedagogi Bahasa Melayu mengikut Kelayakan Akademik

Keputusan ANOVA pada Jadual 9 menunjukkan nilai $F(4, 365) = 1.90$, $p > 0.05$. Keputusan ini tidak signifikan pada paras $p < 0.05$. Keputusan ini menunjukkan bahawa tidak terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan pedagogi bahasa Melayu responden mengikut kelayakan akademik.

Jadual 9

Kelayakan Akademik dengan Pengetahuan Asas Bahasa Melayu

	Jumlah Ganda Dua	df	Ganda Dua Min	F	Sig.
Antara Kumpulan	208.07	4	52.01	1.90	0.10
Dalam Kumpulan	9967.81	365	27.30		
Jumlah	10175.88	369			

Perbandingan Pengetahuan Isi Kandungan Bahasa Melayu mengikut Pengalaman Mengajar Bahasa Melayu

Keputusan ANOVA pada Jadual 10 menunjukkan nilai $F(2, 361) = 10.17$, $p < 0.05$. Keputusan ini menunjukkan bahawa terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu responden mengikut pengalaman mengajar.

Jadual 10

Pengalaman Mengajar Bahasa Melayu dengan Pengetahuan Asas

	Jumlah Ganda Dua	df	Ganda Dua Min	F	Sig.
Antara Kumpulan	544.15	2	272.07	10.17	.00*
Dalam Kumpulan	9655.77	361	26.74		
Jumlah	10199.92	363			

* P < 0.05

Berdasarkan dapatan keputusan analisis menggunakan ujian Bonferroni, didapati bahawa terdapat perbezaan yang signifikan dari segi perbezaan pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu antara tiga kumpulan responden mengikut pengalaman mengajar bahasa Melayu. Terdapat perbezaan yang signifikan antara kumpulan responden berumur antara 1 hingga 10 tahun dengan responden 11 hingga 20 tahun. Perbezaan min sebanyak -2.10 menunjukkan bahawa min kumpulan responden berpengalaman mengajar bahasa Melayu antara 11 hingga 20 tahun lebih tinggi berbanding kumpulan responden yang mempunyai pengalaman mengajar 1 hingga 10 tahun. Begitu juga dengan perbezaan yang signifikan antara responden berpengalaman 1 hingga 10 tahun dengan responden 31 hingga 40 tahun. Perbezaan min sebanyak -3.03 menunjukkan bahawa min kumpulan responden berpengalaman mengajar bahasa Melayu antara 21 hingga 30 tahun lebih tinggi berbanding kumpulan responden yang mempunyai pengalaman mengajar 1 hingga 10 tahun.

Perbandingan Pengetahuan Pedagogi Bahasa Melayu mengikut Pengalaman Mengajar Bahasa Melayu

Keputusan ANOVA pada Jadual 11 menunjukkan nilai $F(2, 361) = 9.53$, $p < 0.05$. Keputusan ini menunjukkan bahawa terdapat perbezaan yang signifikan dari segi pengetahuan pedagogi bahasa Melayu responden mengikut pengalaman mengajar.

Jadual 11

Pengalaman Mengajar Bahasa Melayu dengan Pengetahuan Pedagogi

	Jumlah Ganda Dua	df	Ganda Dua Min	F	Sig.
Antara Kumpulan	505.21	2	252.60	9.53	.00*
Dalam Kumpulan	9560.30	361	26.48		
Jumlah	10065.51	363			

* P < 0.05

Berdasarkan dapatan analisis menggunakan ujian Bonferroni, didapati bahawa terdapat perbezaan yang signifikan dari segi perbezaan pengetahuan pedagogi bahasa Melayu antara tiga kumpulan responden mengikut pengalaman mengajar bahasa Melayu. Terdapat perbezaan yang signifikan antara kumpulan responden berumur antara 1 hingga 10 tahun dengan responden 11 hingga 20 tahun. Perbezaan min didapati sebanyak -1.88 menunjukkan bahawa min kumpulan responden berpengalaman mengajar bahasa Melayu antara 11 hingga 20 tahun lebih tinggi berbanding kumpulan responden yang mempunyai pengalaman mengajar 1 hingga 10 tahun. Begitu juga dengan perbezaan yang signifikan antara responden berpengalaman 1 hingga 10 tahun dengan responden 31 hingga 40 tahun. Perbezaan min sebanyak -3.07 menunjukkan bahawa min kumpulan responden berpengalaman mengajar bahasa Melayu antara 21 hingga 30 tahun lebih tinggi berbanding kumpulan responden yang mempunyai pengalaman mengajar 1 hingga 10 tahun.

PERBINCANGAN DAN KESIMPULAN

Kajian ini bertujuan untuk mengukur keupayaan mengajar di kalangan guru-guru mata pelajaran bahasa Melayu. Dua dimensi yang diukur ialah pengetahuan isi kandungan bahasa Melayu dan pengetahuan pedagogi isi kandungan bahasa Melayu. Dapatan kajian bagi keupayaan mengajar secara keseluruhan menunjukkan bahawa lebih separuh daripada responden meletakkan diri mereka mempunyai keupayaan mengajar yang tinggi. Hanya satu pertiga responden meletakkan diri mereka mempunyai keupayaan mengajar bahasa Melayu pada tahap sederhana.

Dari segi dimensi keupayaan mengajar iaitu pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu pula menunjukkan bahawa hanya 7.3% responden merasakan mereka mempunyai pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu yang tinggi. Sebahagian besar merasakan tahap pengetahuan isi kandungan bahasa Melayu adalah sederhana dan 13.1% adalah rendah. Dari segi pengetahuan pedagogi isi kandungan bahasa Melayu pula sebaliknya sebahagian besar responden merasakan pengetahuan pedagogi bahasa Melayu sangat tinggi. Dapatan ini menyokong kajian oleh Mohd Majid Konting dan Zakaria Kasa (2002) terhadap kepentingan pengetahuan pedagogi isi kandungan. Melalui dapatan kajian-kajian ini, dicadangkan supaya institusi pendidikan guru perlu memastikan semua bakal guru mempunyai kemahiran yang tinggi dalam pengetahuan pedagogi ini.

Selain itu, dapatan ini sangat baik kepada profesion perguruan kerana ia menunjukkan guru-guru mata pelajaran Bahasa Melayu memiliki ciri-

ciri positif yang diperlukan oleh guru. Mereka mempunyai persepsi yang tinggi terhadap kemampuan mereka mengajar mata pelajaran Bahasa Melayu. Walaupun guru mata pelajaran bahasa Melayu menghadapi pelbagai cabaran akibat era globalisasi ini, namun sebahagian besar daripada mereka menunjukkan bahawa mereka mempunyai kemampuan mengajar yang tinggi. Walau bagaimanapun, dari segi pengetahuan isi kandungan bahasa Melayu, sebahagian besar meletakkan diri mereka pada tahap sederhana dan masih terdapat 13.1% merasakan bahawa tahap pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu mereka adalah rendah.

Apabila dibuat perbandingan pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu mengikut jantina, dapatan menunjukkan bahawa guru lelaki lebih banyak merasakan mereka mempunyai pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu yang lebih tinggi berbanding guru perempuan. Begitu juga dalam hal pengetahuan pedagogi bahasa Melayu. Responden lelaki menunjukkan mereka mempunyai pengetahuan pedagogi yang lebih tinggi berbanding guru perempuan.

Seterusnya, apabila dibuat perbandingan pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu mengikut kumpulan umur pula, dapatan kajian menunjukkan bahawa responden yang berumur 41 hingga 50 tahun mempunyai min skor yang paling tinggi (36.46) berbanding ketiga-tiga kumpulan responden lain. Ini menunjukkan bahawa semakin berumur seorang guru itu, semakin tinggi persepsi guru terhadap pengetahuan asas bahasa Melayu mereka. Begitu juga apabila dibuat perbandingan dari segi pengetahuan pedagogi, dapatan menunjukkan responden berumur antara 41 hingga 50 tahun (36.52) dan melebihi 51 (36.62) mempunyai min yang lebih tinggi berbanding kumpulan lain.

Akhir sekali, apabila dibuat perbandingan min pengetahuan isi kandungan Bahasa Melayu mengikut pengalaman mengajar bahasa Melayu, dapatan menunjukkan bahawa skor min kumpulan guru yang mempunyai pengalaman mengajar 21 hingga 30 tahun lebih tinggi pengetahuan asas bahasa Melayu mahupun pengetahuan pedagogi isi kandungan Bahasa Melayu berbanding dua lagi kumpulan guru berpengalaman antara 1 hingga 10 dan 11 hingga 20 tahun. Dapatan ini menyokong pandangan oleh Berliner (1992), Needels (1991), Peterson dan Comeaux (1987) dan Strahan (1989) yang mengatakan bahawa pengalaman mengajar mempengaruhi kemampuan pengajaran seseorang guru.

Kesimpulannya, guru bahasa Melayu mempunyai pandangan yang berbeza terhadap kemampuan mengajar mereka. Guru lelaki didapati mempunyai kemampuan mengajar yang lebih tinggi, manakala dari segi umur pula guru yang lebih berumur meletakkan diri mereka lebih tinggi kemampuan

mengajar. Begitu juga, dari segi pengalaman mengajar, guru yang mempunyai pengalaman mengajar yang lebih lama meletakkan diri mereka mempunyai keupayaan mengajar yang lebih tinggi dalam kedua-dua dimensi. Dapatan kajian ini menyediakan bukti kukuh untuk menyokong pandangan bahawa umur dan pengalaman mengajar mempengaruhi kedua-dua dimensi keupayaan mengajar bahasa Melayu.

RUJUKAN

- Aini Hassan. (1996). *A study of Malaysian history teachers' subject matter and pedagogical content knowledge*. Unpublished doctoral dissertation. Monash Universiti, Australia.
- American Psychological Association (1985). *Standard for educational and psychological testing*. Washington: APA.
- Amir bin Salleh Mohd Salleh. (1993). *Inservice training needs assessment for Malaysian secondary school teachers*. Unpublished doctoral dissertation. University of Michigan.
- Ball, D. L., & McDiarmid, G. L. (1990). The subject-matter preparation of teachers. In W. R. Houston, (Ed.), *Handbook of research in teacher education*, 38, 2-8.
- Berliner, D. C. (1992). The nature of expertise in teaching. In F. K. Oser, A. Dick, J-L Patry (Eds.), *Effective and responsible teaching. The new synthesis* (pp. 227-248). San Francisco: Josey-Bass.
- Doyle, M. L. (1992). *Learning to teach: Case studies of elementary preservice teachers reflective thinking about early field experiences*. Unpublished doctoral dissertation. University of Northern Colorado.
- Doyle, M. (1997). Beyond life history as a student: Preservice teacher's beliefs about teaching and learning. *College Student Journal*, 31(4), 519.
- Druva, C., & Anderson, R. D. (1983). Science teacher characteristics by teacher behavior and by student outcome: A meta-analysis of research. *Journal of Research in Science Teaching*, 20, 467-79.

- Ehrenberg, R., & Smith, R.S. (1987). *Modern labour economics*. Glenview, Illinois: Scott, Foresman.
- Fullan, M. G., & Stiegelbauer, S. (1991). *The new meaning of educational change*. (2nd ed.). New York: Teacher College Press.
- Goens, G. A., & Clover, S. I. R. (1991). *Mastering school reform*. Boston: Allyn and Bacon.
- Good, T. L. (1990). Building the knowledge base for teaching. In. D. D. Dill (Ed.), *What teachers need to know*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Grossman, H. (1991). Multicultural classroom management. *Contemporary Education*, 62 (3), 161-166.
- Hunter, J.E., & Hunter, R.F. (1984). Validity and utility of alternative predictors of job performance. *Psychological Bulletin*, 96 (1), 72-97.
- Louden, W. (1991). *Understanding teaching: Continuity and change in teachers' knowledge*. London: Casell & New York: Teachers College Press.
- Mohd Majid Konting & Zakaria Kasa. (2002). *Pengetahuan dan kemahiran pengajaran: Satu kajian kes di kalangan guru pelatih Universiti Putra Malaysia*. Kertas kerja yang dibentangkan dalam Seminar Kebangsaan Pendidikan Guru 2002. Hotel Holiday Villa, Alor Setar.
- Needels, M. C. (1991). Comparisons of student, first year and experience teachers interpretations of a first-grade lessons. *Teaching and Teacher Education*, 7, 269- 278.
- Peter, R. (1977). *Education and education of teachers*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Peterson, P. L., & Comeaux, M. A. (1987). Teachers schemata for classroom events: The mental scaffolding of teachers' thinking during classroom instruction. *Teaching and Teacher Education*, 4, 319-331.

- Ree, M.J., & Earles, J.A., Teachout, M.S. (1994). Predicting job performance. Not much more than g. *Journal of Applied Psychology*, 79, 518-524.
- Shulman, L. S. (1986a). Paradigms and research programs in the study of teaching: A contemporary perspective. In M. C. Wittrock (Ed.), *Handbook of research on teaching*. New York: Macmillan.
- Shulman, L. S. (1986b). Those who understand: Knowledge growth in teaching. *Educational Researcher*, 15 (2), 4-14.
- Shulman, L. S. (1987). Knowledge and teaching: Foundations of the new reform. *Harvard Educational Review*, 57 (1), 1-22.
- Strahan, D. B. (1989). How experienced and novice teachers frame their views of instruction: An analysis of semantic ordered trees. *Teaching and Teacher Education*, 5, 53-67.
- Wilson, S.M., Shulman, L.S., & Richert, A. E. (1987). "150 different ways" of knowing: Representations of knowledge in teaching. In F. Calderhead (Ed.), *Exploring teacher thinking*. Sussex: Holt, Rinehart and Wilson.
- Winitzky, N., Stoddart, T., & O'keefe, P. (1992). Theme: Professional development school. *Journal of Teacher Education*, 42 (1), 37- 42.